

MITSUMI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD
ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΧΡΗΣΗΣ 2019

ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΧΡΗΣΗΣ 2019

MITSUMI SUMITOMO INSURANCE COMPANY
EUROPE LTD

ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127

ΑΡ.Γ.Ε.Μ.Η 123251199001

Α.Φ.Μ. 098029973

 Λ.Αμαλίας 26 Α , 10557 , Αθήνα

 210 32 27 932

**Ετήσιες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις
Χρήσεως 2019**

**MITSUI SUMITOMO INSURANCE CO.,
(EUROPE) LTD**

**Σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς
που έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση**

Οι Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις που παρατίθενται, εγκρίθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο της «ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ Α.Ε.» την 1 Ιουλίου 2020 και θα δημοσιοποιηθούν με την ανάρτηση τους στο διαδίκτυο στη διεύθυνση www.fidentia.gr.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

**ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019 ΚΑΙ ΤΗΣ
ΧΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΛΗΞΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΥΤΗ**

Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης	4
Κατάσταση Συνολικών Εισοδημάτων	5
Κατάσταση Ταμειακών Ροών.....	6
Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων	6

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1. Γενικές Πληροφορίες για την Εταιρία.....	7
2. Κύριες Λογιστικές Αρχές.....	8
3. Στοιχεία και πληροφορίες χρήσης.....	29

MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD
ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΧΡΗΣΗΣ 2019

Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης

(Ποσά σε χιλ. ευρώ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ

Λοιπές Απαιτήσεις

Σύνολο Ενεργητικού

Σημ. 31/12/2019 31/12/2018

65	65
65	65

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Εκκρεμείς αποζημιώσεις ζημιών και ζωής

Σύνολο Μαθηματικών αποθεμάτων και τεχνικών προβλεψεων

0	0
0	0

ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Υποχρεώσεις

Υποχρεώσεις προς ασφαλιστές, πράκτορες και ανεργάτες

Λοιπές υποχρεώσεις

Λοιπές προβλέψεις

1	1
27	24
0	3
28	28

Σύνολο υποχρεώσεων και προβλέψεων

Αποθεματικά

Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων

Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων και υποχρεώσεων

28	28
37	37
37	37
65	65

MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD
ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΧΡΗΣΗΣ 2019

Κατάσταση Συνολικών Εισοδημάτων

	Σημ. 01/01-31/12/19 31/01-31/12/18	
(Ποσά σε χιλ. ευρώ)		
Λοιπά έσοδα	4	0
	4	0
Μεταβολή ασφαλιστικών προβλέψεων	0	2
Έξοδα διάθεσης	0	0
Έξοδα διοικητικής λειτουργίας	0	-1
Λοιπά Έξοδα	0	0
Κέρδος (Ζημία) προ φόρων	4	1
Φόρος Εισοδήματος	0	0
Κέρδος (Ζημία) περιόδου	4	1
Συγκεντρωτικά συνολικά εισοδήματα περιόδου	4	1

Κατάσταση Ταμειακών Ροών

	31/12/2019	31/12/2018
(Ποσά σε χιλ. ευρώ)		
Καθαρά Κέρδη/Ζημιές προ φόρων	4	1
Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις μεταβολές στα λειτουργικά περουσικά στοιχεία	4	1
Μεταβολές στα λειτουργικά περουσικά στοιχεία		
Αύξηση / (Μείωση) υποχρεώσεων	-4	-1
Καθαρές ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες	0	0
Ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες		
Καθαρές ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες	0	0
Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες		
Καθαρές ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες	0	0
Καθαρή αύξηση (μείωση) ταμειακών διαθεσίμων και ισοδυνάμων	0	0
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα στην αρχή της χρήσης	0	0
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα στο τέλος της χρήσης	0	0

Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων

(Ποσά σε χιλ. ευρώ)	Μετοχικό κεφάλαιο	Αποθεματικά	Σωρευμένα Κέρδη/Ζημιές	Σύνολο ιδίων Κεφαλαίων
Σημ.				
Υπόλοιπα 31/12/2017	0	37	0	37
Υπόλοιπα 31/12/2018	0	37	0	37
Υπόλοιπα 31/12/2019	0	37	0	37

Οι σημειώσεις που ακολουθούν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των ανωτέρω τελικών οικονομικών καταστάσεων της 31/12/2019

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ

1.1 Γενικές πληροφορίες για την Εταιρία

Η «MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD», (ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127), (ΑΡ. Γ.Ε.ΜΗ. 123251199001) ιδρύθηκε με τη νομική μορφή υποκαταστήματος αλλοδαπής ασφαλιστικής εταιρείας και έχει σκοπό την παροχή όλων των ειδών των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών καλύψεων. Έχει την έδρα της στο Λονδίνο και αντιπροσωπεύεται νόμιμα στην Ελλάδα από την εταιρεία ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ Α.Ε. η οποία εδρεύει στην διεύθυνση Λεωφόρο Αμαλίας 26α, Τ.Κ. 10557, Αθήνα.

1.2 Κανονιστικό πλαίσιο

Η «MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD» διέπεται από τις διατάξεις του νόμου των ανωνύμων εταιρειών Ν.4548/2018 και από τις ειδικότερες διατάξεις του Ν.4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης» όπως ισχύουν σήμερα.

Εποπτεύουσα αρχή είναι η Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τραπεζής της Ελλάδος.

2. ΚΥΡΙΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

2.1 Αρχές παρουσίασης των Οικονομικών Καταστάσεων

Οι Χρηματοοικονομικές καταστάσεις της χρήσης που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2019 (οι «οικονομικές καταστάσεις»), έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (εφεξής «Δ.Π.Χ.Α.») όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα υιοθετημένα από την Ε.Ε. Δ.Π.Χ.Α. μπορεί να διαφέρουν από αυτά που έχουν εκδοθεί από το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), αν νέα ή τροποποιημένα Δ.Π.Χ.Α. δεν υιοθετηθούν από την Ε.Ε. Κατά την 31 Δεκεμβρίου 2019 δεν υπήρχαν πρότυπα που δεν είχαν υιοθετηθεί και να είναι σε ισχύ για τη χρήση που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2018, τα οποία να επηρέαζαν τις οικονομικές καταστάσεις. Τα ποσά στις οικονομικές καταστάσεις απεικονίζονται σε χιλιάδες Ευρώ (εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά). Όπου κρίθηκε απαραίτητο, τα συγκριτικά στοιχεία αναπροσαρμόστηκαν για να συμβαδίζουν με αλλαγές στην παρουσίαση κατά την τρέχουσα περίοδο. Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί σύμφωνα με την αρχή του ιστορικού κόστους, με εξαίρεση το χαρτοφυλάκιο ακινήτων και επενδύσεων διαθέσιμων προς πώληση, τα οποία αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους.

Η σύνταξη των Οικονομικών Καταστάσεων σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α., προϋποθέτει τη διενέργεια εκτιμήσεων και παραδοχών, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τόσο τα λογιστικά υπόλοιπα των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, όσο και τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις για ενδεχόμενες απαιτήσεις και υποχρεώσεις κατά την ημερομηνία σύνταξης των Οικονομικών Καταστάσεων, όπως επίσης και το ύψος των εσόδων και εξόδων που αναγνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Τα πραγματικά μελλοντικά αποτελέσματα ενδέχεται να διαφέρουν από τα δημοσιευμένα.

Η χρήση των διαθέσιμων πληροφοριών και η άσκηση εκτιμήσεων και παραδοχών στην εφαρμογή των λογιστικών αρχών, αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία για τη διενέργεια εκτιμήσεων.

Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή της συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

2.2 Συναλλαγές σε ξένο νόμισμα

Τα στοιχεία που περιέχονται στις οικονομικές καταστάσεις εκφράζονται σε Ευρώ (€) που είναι το λειτουργικό νόμισμα της Εταιρίας.

Σημαντικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις σε άλλα νομίσματα δεν υπάρχουν.

Οι συναλλαγές σε ξένα νομίσματα μετατρέπονται στο συναλλακτικό νόμισμα με βάση τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που ίσχυαν τις ημερομηνίες των εκάστοτε συναλλαγών.

Τα συναλλαγματικά κέρδη και ζημίες που προκύπτουν από την εκκαθάριση αυτών των συναλλαγών και από τη μετατροπή των νομισματικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων σε ξένο νόμισμα αναγνωρίζονται μέσω της Κατάστασης Συνολικών Εσόδων.

Οι συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των χρεογράφων και των άλλων νομισματικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που επαναποτιμώνται σε εύλογες αξίες περιέχονται στην Κατάσταση Συνολικών Εσόδων.

Οι συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των μη νομισματικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων αποτελούν ένα από τα συστατικά στοιχεία της μεταβολής της εύλογης αξίας τους.

Οι συναλλαγματικές διαφορές, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει ένα μη νομισματικό χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, αναγνωρίζονται είτε στην Κατάσταση Συνολικών Εσόδων, είτε στα Ίδια Κεφάλαια, σε περίπτωση που τα μη νομισματικά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία έχουν ενταχθεί στα Αξιόγραφα Διαθέσιμα προς Πώληση.

2.3 Συμψηφισμός Απαιτήσεων – Υποχρεώσεων

Ο συμψηφισμός χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων με υποχρεώσεις και η απεικόνιση του καθαρού ποσού στις Οικονομικές Καταστάσεις, γίνεται μόνο εφόσον υπάρχει νόμιμο δικαίωμα για συμψηφισμό των καταχωρημένων ποσών και υπάρχει πρόθεση είτε για διακανονισμό του καθαρού ποσού που προκύπτει από τον συμψηφισμό είτε για ταυτόχρονο διακανονισμό του συνολικού ποσού τόσο του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου όσο και της υποχρέωσης.

2.4 Χαρτοφυλάκιο επενδύσεων

Η Εταιρία ταξινομεί τις επενδύσεις του ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία διαθέσιμα για πώληση. Η απόφαση για την ταξινόμηση των επενδύσεων λαμβάνεται κατά την απόκτησή τους.

Τα διαθέσιμα προς πώληση καταχωρούνται αρχικά στην εύλογη αξία τους, η οποία προσαυξάνεται με τις δαπάνες συναλλαγής. Μεταγενέστερα της ημερομηνίας αγοράς τους, τα διαθέσιμα προς πώληση χρεόγραφα αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους. Η εύλογη αξία προσδιορίζεται κατά περίπτωση από τιμές που παρέχονται από τις οργανωμένες αγορές, από διαπραγματευτές αξιόγραφων ή από μοντέλα προεξόφλησης μελλοντικών ταμειακών ροών. Τα κέρδη και ζημίες που προκύπτουν από μεταβολές της εύλογης αξίας των διαθέσιμων προς πώληση αξιόγραφων καταχωρούνται στα ίδια κεφάλαια, έως ότου τα συγκεκριμένα αξιόγραφα πωληθούν ή διατεθούν με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, οπότε και τα αντίστοιχα κέρδη/ζημίες μεταφέρονται στο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης. Μία επένδυση σε ένα χρεόγραφο θεωρείται ότι έχει υποστεί απομείωση της αξίας της όταν η λογιστική αξία υπερβαίνει την

ανακτήσιμη αξία της και υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι η πτώση της αξίας της έχει φτάσει σε τέτοιο επίπεδο που καθιστά μη εφικτή την ανάκτηση του επενδυμένου κεφαλαίου στο εγγύς μέλλον. Στην περίπτωση αυτή το σχετικό αποθεματικό μεταφέρεται στα αποτελέσματα. Τα έσοδα από τόκους και μερίσματα που αφορούν διαθέσιμα για πώληση, καταχωρούνται στον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης.

Ένα χρηματοοικονομικό μέσο δεν απεικονίζεται στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρίας από τη στιγμή που η Εταιρία παύει να έχει τον έλεγχο των συμβατικών δικαιωμάτων που απορρέουν από το χρηματοοικονομικό μέσο. Ο έλεγχος των δικαιωμάτων του χρηματοοικονομικού μέσου παύει να υφίσταται όταν πωληθεί ή όταν οι ταμιακές εισροές, που σχετίζονται με αυτό, μεταβιβαστούν σε ένα ανεξάρτητο τρίτο μέρος.

2.5 Διαχείριση Κινδύνων

Η Εταιρία υπόκειται σε χρηματοοικονομικούς και ασφαλιστικούς κινδύνους.

Το Δ.Π.Χ.Α. 7 «Χρηματοοικονομικά Μέσα και Γνωστοποιήσεις» εισάγει επιπλέον γνωστοποιήσεις με σκοπό τη βελτίωση της παρεχόμενης πληροφόρησης προκειμένου να αξιολογηθεί η σημασία των χρηματοοικονομικών μέσων για την οικονομική θέση της Εταιρίας. Οι πολιτικές διαχείρισης κινδύνου εξετάζονται περιοδικά ώστε να ενσωματώνουν τις αλλαγές που παρατηρούνται στις συνθήκες της αγοράς και τις δραστηριότητες της Εταιρίας.

Η επίβλεψη της τήρησης των πολιτικών και διαδικασιών διαχείρισης των κινδύνων ασκείται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας το οποίο έχει την τελική ευθύνη για τη διαχείριση των ανωτέρω κινδύνων, υποβοηθούμενο από το τμήμα του Εσωτερικού Ελέγχου, την Επιτροπή Επενδύσεων και την Επιτροπή Διαχείρισης Κινδύνων, όπου αναφέρονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στο Διοικητικό Συμβούλιο.

(α). Ασφαλιστικός κίνδυνος

Είναι ο κίνδυνος από ένα μελλοντικό καθορισμένο αβέβαιο γεγονός, που θα επηρεάσει δυσμενώς τον ασφαλισμένο. Με την σύναψη του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, ο κίνδυνος αυτός μεταβιβάζεται από τον ασφαλισμένο στον ασφαλιστή.

Η Εταιρία μεταβιβάζει μέρος των ασφαλιστικών κινδύνων στον αντασφαλιστή, ενώ παράλληλα ελέγχει σε τακτά χρονικά διαστήματα την πολιτική της στην ανάληψη των κινδύνων, ώστε η συχνότητα και το ύψος των ζημιών να είναι εντός των ορίων που είχαν εκτιμηθεί στην τιμολόγηση.

(β). Χρηματοοικονομικός κίνδυνος

Ο κίνδυνος από μία μελλοντική πιθανή μεταβολή ενός ή περισσότερων από τα στοιχεία που ακολουθούν:

(i) Επιτόκιο

Επηρεάζει σημαντικά την παρούσα αξία των υποχρεώσεων αλλά και των επενδύσεων της Εταιρίας. Η Εταιρία παρακολουθεί τις μεταβολές του επιτοκίου, ελέγχει την αντιστοιχία της διάρκειας των υποχρεώσεων της με τη διάρκεια των χρεογράφων της και λαμβάνει μέτρα για την αντιμετώπιση του κινδύνου.

(ii) Πίστωση

Κίνδυνο για την Εταιρία αποτελεί η αδυναμία είσπραξης των απαιτήσεών της από τους ασφαλισμένους, τους αντασφαλιστές αλλά και τους συνεργάτες της. Η Εταιρία παρακολουθεί τα υπόλοιπα των απαιτήσεών της και λαμβάνει μέτρα για τον διακανονισμό τους.

(iii) Εγγυημένες παροχές

Ορισμένα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής παρέχουν εγγυημένα ποσά ή επιτόκια τα οποία

αναγράφονται στους όρους τους. Η Εταιρία τιμολογεί τα ως άνω νέα προϊόντα με εγγυημένο επιτόκιο μικρότερο ή ίσο από το ανώτατο που καθορίζεται βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας. Επίσης διενεργεί στα υπάρχοντα προϊόντα της, έλεγχο επάρκειας των μαθηματικών της αποθεμάτων.

(iv) Ρευστότητα

Σχετίζεται με την αδυναμία της έγκαιρης αποπληρωμής των υποχρεώσεων της Εταιρίας. Η Εταιρία παρακολουθεί τις υποχρεώσεις της και φροντίζει για την έγκαιρη αποπληρωμή παρακολουθώντας τις ταμειακές εισροές και εκροές και εξασφαλίζοντας επαρκή ταμειακά διαθέσιμα.

(v) Τιμές Αγοράς

Η διακύμανση των τιμών αγοράς των χρεογράφων επηρεάζει την καθαρή θέση της Εταιρίας καθότι τα χρεόγραφα αυτά αποτιμώνται σε εύλογες αξίες.

2.6 Ασφαλιστήρια συμβόλαια

Η Εταιρία εκδίδει ασφαλιστήρια συμβόλαια τα οποία την εκθέτουν σε ασφαλιστικό κίνδυνο, χρηματοοικονομικό κίνδυνο, ή και σε συνδυασμό αυτών των κινδύνων.

Διαχωρισμός χρηματοοικονομικού κινδύνου των ασφαλιστηρίων συμβολαίων

Στις περιπτώσεις όπου σε συμβόλαιο υπάρχει ταυτόχρονα ασφαλιστικός και χρηματοοικονομικός κίνδυνος, η Εταιρία δεν προβαίνει στο διαχωρισμό του χρηματοοικονομικού κινδύνου, όταν ο ασφαλιστικός κίνδυνος θεωρείται σημαντικός. Γενικά, ο ασφαλιστικός κίνδυνος θεωρείται σημαντικός όταν η πιθανότητα να πληρωθούν παροχές από την επέλευση του ασφαλισμένου γεγονότος, είναι τουλάχιστον το 10% των πληρωτέων παροχών, αν δεν συνέβαινε το γεγονός. Με βάση αυτή την θεώρηση το σύνολο των συμβολαίων που εκδίδει η Εταιρία είναι ασφαλιστήρια συμβόλαια.

(α). Ασφαλιστήρια συμβόλαια

(i). Ασφαλιστήρια Συμβόλαια Ζημιών

Λοιπών Κλάδων

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συμβόλαια που καλύπτουν τον κίνδυνο πυρός, σεισμού, σωμάτων χερσαίων οχημάτων, κλοπής, μεταφορών, γενικής αστικής ευθύνης, βοήθειας, σκαφών, πληρωμάτων και λοιπά.

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζημιών αναγνωρίζονται ως έσοδα (δεδουλευμένα ασφάλιστρα) αναλογικά με την περίοδο διάρκειας του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Στην ημερομηνία των οικονομικών καταστάσεων το ποσό των ασφαλιστρών που αναλογεί στο επόμενο ή στα επόμενα έτη για την περίοδο από το κλείσιμο των οικονομικών καταστάσεων μέχρι την λήξη της περιόδου για την οποία έχουν καταχωρηθεί τα ασφάλιστρα, περιλαμβάνεται στο απόθεμα μη δεδουλευμένων ασφαλιστρών. Τα ασφάλιστρα απεικονίζονται χωρίς την μείωση των αναλογουσών προμηθειών.

(β) Μεταφερόμενα Έξοδα Πρόσκτησης

Οι προμήθειες και τα άλλα έξοδα πρόσκτησης τόσο των νέων συμβολαίων όσο και των ανανεώσεων που αναλογούν στην επόμενη χρήση απεικονίζονται στο λογαριασμό του Ενεργητικού «Προμήθειες και άλλα έξοδα παραγωγής επομένων χρήσεων» και κατανέμονται στις χρήσεις ανάλογα με την διάρκεια των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

(γ) Ασφαλιστικές προβλέψεις

Ασφαλιστικές προβλέψεις είναι οι καθαρές συμβατικές υποχρεώσεις της ασφαλιστικής Εταιρίας οι οποίες πηγάζουν από τα ασφαλιστήρια συμβόλαια.

Οι ασφαλιστικές προβλέψεις (μαθηματικές προβλέψεις, προβλέψεις για μη δεδουλευμένα ασφάλιστρα, προβλέψεις για εκκρεμείς αποζημιώσεις, πληρωτέες παροχές και αποθέματα κινδύνων

εν ισχύ), υπολογίζονται σύμφωνα με την ισχύουσα Ελληνική Νομοθεσία.
Οι ασφαλιστικές προβλέψεις αναλύονται στις ακόλουθες κυριότερες κατηγορίες:

Προβλέψεις για μη δουλευμένα ασφάλιστρα:

Περιλαμβάνουν την αναλογία των μικτών ασφαλιστρών που αφορούν τις επόμενες χρήσεις συμβολαίων που είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων.

Απόθεμα Κινδύνων σε Ισχύ:

Αφορά την πρόσθετη πρόβλεψη η οποία σχηματίζεται κατά την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων όταν το απόθεμα των μη δουλευμένων ασφαλιστρών και δικαιωμάτων εκτιμάται ότι δεν επαρκεί για την κάλυψη των προβλεπόμενων ζημιών και εξόδων των ασφαλιστηρίων σε ισχύ την ημερομηνία αυτή.

Προβλέψεις για εκκρεμείς αποζημιώσεις:

Είναι εκείνες που σχηματίζονται στην ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, για την πλήρη κάλυψη των υποχρεώσεων από ασφαλιστικούς κινδύνους, που έχουν επέλθει μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης, ανεξαρτήτως του εάν έχουν ή όχι δηλωθεί, για τους οποίους δεν έχουν καταβληθεί τα σχετικά ποσά των ασφαλιστικών αποζημιώσεων και των συναφών εξόδων ή δεν έχει προσδιοριστεί το ακριβές ύψος τους ή αμφισβητείται η έκταση της ευθύνης της ασφαλιστικής επιχείρησης. Το ύψος της εκτιμώμενης πρόβλεψης προσδιορίζεται με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων όπως πραγματογνωμοσύνες, ιατρικές εκθέσεις, δικαστικές αποφάσεις.

Πληρωτέες παροχές:

Είναι οι ασφαλιστικές παροχές που οφείλονται στους ασφαλισμένους και για διάφορους λόγους δεν έχουν εξοφληθεί μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων.

Η Εταιρία πραγματοποιεί σε κάθε ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων έλεγχο επάρκειας των ασφαλιστικών της προβλέψεων σύμφωνα με το Δ.Π.Χ.Π. 4 χρησιμοποιώντας τρέχουσες εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών των ασφαλιστηρίων συμβολαίων της καθώς και τα κόστη διεκπεραίωσης των ζημιών της.

Στην περίπτωση που ο έλεγχος επάρκειας των ασφαλιστικών προβλέψεων εμφανίσει ότι οι ασφαλιστικές προβλέψεις δεν είναι ικανοποιητικές σύμφωνα με τις εκτιμώμενες μελλοντικές ταμειακές ροές, η διαφορά μεταφέρεται στους λογαριασμούς των αποτελεσμάτων της χρήσεως.

Όταν η υποχρέωση η οποία πηγάζει από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο έχει εκπληρωθεί, ή έχει λήξει, η Εταιρία δεν εμφανίζει ασφαλιστικές προβλέψεις.

2.7 Αντασφαλιστικές συμβάσεις

Το μέρος του αποθέματος που αναλογεί στον αντασφαλιστή της Εταιρίας αναγνωρίζεται ως στοιχείο ενεργητικού στον λογαριασμό «Απαιτήσεις από αντασφαλιστές». Οι λοιπές Απαιτήσεις και Υποχρεώσεις προς τους αντασφαλιστές αφορούν κυρίως τα οφειλόμενα αντασφάλιστρα, και η αναλογία τους στις πληρωθείσες ή εκκρεμείς αποζημιώσεις.

Η Εταιρία εξετάζει αν οι απαιτήσεις από αντασφαλιστές έχουν υποστεί απομείωση κατά την σύνταξη των οικονομικών της καταστάσεων, μειώνει τη λογιστική αξία τους αναλόγως και αναγνωρίζει τη ζημία απομείωσης στα αποτελέσματα.

Μία απαίτηση από αντασφαλιστή είναι απομειωμένη όταν και μόνον όταν:

(i) υπάρχουν αντικειμενικές αποδείξεις, ως αποτέλεσμα γεγονότος που συνέβη μετά την αρχική αναγνώριση της απαίτησης, ότι η Εταιρία ενδέχεται να μην εισπράξει ολόκληρο το ποσό που του αναλογεί σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου και

(ii) το γεγονός αυτό έχει αξιόπιστα μετρήσιμη επίδραση στα ποσά τα οποία η Εταιρία θα εισπράξει από τον αντασφαλιστή.

2.8 Ενσώματα πάγια περιουσιακά στοιχεία

Τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν γήπεδα και ακίνητα, βελτιώσεις μισθωμένων ακινήτων, μεταφορικά μέσα και εξοπλισμό, τα οποία κατέχονται από την Εταιρία με σκοπό τη λειτουργική χρησιμοποίησή τους αλλά και για διοικητικούς σκοπούς. Καταχωρούνται αρχικά στη αξία κτήσης τους, η οποία περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες που απαιτούνται προκειμένου ένα πάγιο να τεθεί σε κατάσταση λειτουργίας.

Τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία εκτός των ακινήτων αποτιμώνται στο κόστος κτήσεως μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις, με την χρήση της μεθόδου της σταθερής απόσβεσης.

Τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα αποτιμώνται σε αναπροσαρμοσμένες αξίες, όπως αυτές προσδιορίζονται από ανεξάρτητους εκτιμητές. Οι μεταβολές αναγνωρίζονται στην καθαρή θέση.

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται μεταγενέστερα της απόκτησης ενός παγίου που περιλαμβάνεται στο λογαριασμό «ενσώματα πάγια στοιχεία», κεφαλαιοποιούνται μόνο στην περίπτωση όπου θεωρείται πιθανό ότι οι συγκεκριμένες δαπάνες θα αποφέρουν στο μέλλον πρόσθετα οικονομικά οφέλη για την Εταιρία, πέρα από εκείνα τα οποία αναμένονταν αρχικά κατά την απόκτηση του παγίου. Σε διαφορετική περίπτωση, οι συγκεκριμένες δαπάνες μεταφέρονται απευθείας στα αποτελέσματα κατά το χρόνο πραγματοποίησής τους. Η διενέργεια αποσβέσεων επί ενός ενσώματος παγίου στοιχείου αρχίζει με την έναρξη χρησιμοποίησής του και διακόπτεται μόνο με την πώληση ή μεταβίβαση του ενσώματος παγίου στοιχείου. Κατά συνέπεια, η διενέργεια αποσβέσεων επί ενός ενσώματος παγίου στοιχείου το οποίο παύει να χρησιμοποιείται δε διακόπτεται, εκτός εάν έχει πλήρως αποσβεσθεί, αλλά επανεκτιμάται η ωφέλιμη ζωή του. Τα ενσώματα πάγια στοιχεία αποσβένονται με τη μέθοδο του σταθερού ποσού κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Η εκτιμώμενη ωφέλιμη ζωή των ενσώματων παγίων στοιχείων ανά κατηγορία, έχει ως εξής:

Γήπεδα	Δεν αποσβένονται
Κτίρια	(Ιδιο-χρησιμοποιούμενα) έως 50 έτη
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	έως 10 έτη
Μεταφορικά μέσα	έως 6,6 έτη
Ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός	έως 5 έτη

Η Εταιρία εξετάζει σε κάθε ημερομηνία αναφοράς εάν υπάρχει ένδειξη ότι κάποιο ενσώματο πάγιο στοιχείο έχει υποστεί απομείωση της αξίας του. Αν υπάρχει μια τέτοια ένδειξη, η Εταιρία υπολογίζει το ανακτήσιμο ποσό του ενσώματος παγίου στοιχείου. Όταν η λογιστική αξία ενός ενσώματος παγίου στοιχείου υπερβαίνει την ανακτήσιμη αξία του, η Εταιρία σχηματίζει ανάλογη πρόβλεψη απομείωσης προκειμένου η λογιστική αξία του παγίου να απεικονίζει την ανακτήσιμη αξία του. Τα κέρδη και ζημιές από πώληση ενσώματων παγίων στοιχείων προσδιορίζονται βάσει της λογιστικής αξίας τους και λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων προ φόρων.

2.9 Επενδύσεις σε ακίνητα

Οι Επενδύσεις σε Ακίνητα περιλαμβάνουν οικοπέδα και κτίρια που κατέχονται από την Εταιρία για ενοικίαση ή για κεφαλαιουχικό κέρδος και ταξινομούνται ως ακίνητα για επένδυση. Αρχικά, οι επενδύσεις σε ακίνητα καταχωρούνται στην αξία κτήσης τους, η οποία περιλαμβάνει και τις δαπάνες απόκτησής τους.

Μετά την αρχική καταχώρηση, οι επενδύσεις σε ακίνητα αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους, όπως αυτή προσδιορίζεται από ανεξάρτητους εκτιμητές. Τυχόν μεταβολές αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα.

Τα στοιχεία αναγνωρίζονται μέχρι την πώλησή τους ή νωρίτερα, κατά την ημερομηνία που η Εταιρία παύει να έχει μελλοντικά οικονομικά οφέλη από το στοιχείο. Σε περίπτωση αλλαγής χρήσης, όπως για ιδιοχρησιμοποίησή τους, γίνεται μεταφορά στην κατηγορία Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία. Το κέρδος ή η ζημιά που προκύπτει αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα της χρήσης.

2.10 Μισθώσεις

Η αξιολόγηση του εάν μια σύμβαση είναι ή εμπεριέχει μίσθωση βασίζεται πάντοτε στην ουσία της εν λόγω σύμβασης. Κατά την αξιολόγηση θα πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον: α) η εκπλήρωση μιας σύμβασης εξαρτάται από τη χρήση ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή στοιχείων και β) η σύμβαση εκχωρεί δικαίωμα χρήσης του περιουσιακού στοιχείου.

2.11 Άυλα στοιχεία

Αφορά κατ' αποκλειστικότητα λογισμικά προγράμματα τα οποία αποτιμώνται στην αξία κτήσης τους μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις. Για τον υπολογισμό των αποσβέσεων θεωρείται ως ωφέλιμη ζωή τους τα 3-5 έτη.

2.12 Λογισμικό

Η αξία κτήσης του λογισμικού περιλαμβάνει δαπάνες οι οποίες συνδέονται άμεσα με συγκεκριμένα και διακριτά προϊόντα λογισμικού που ελέγχει η Εταιρία και από τα οποία αναμένεται να προκύψουν μελλοντικά οφέλη για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους και τα οποία θα υπερβαίνουν τα σχετικά με αυτά έξοδα κτήσης. Δαπάνες που βελτιώνουν ή επεκτείνουν τη λειτουργία των λογισμικών προγραμμάτων πέρα από τις αρχικές προδιαγραφές τους, κεφαλαιοποιούνται και προστίθενται στην αρχική αξία κτήσης τους. Το λογισμικό αποσβένεται με την σταθερή μέθοδο κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής, σε περίοδο, όμως η οποία δε δύναται να υπερβαίνει τα 5 έτη. Ειδικότερα, τα εσωτερικώς δημιουργούμενα στοιχεία λογισμικού αναγνωρίζονται αρχικά σε αξία ίση με το άθροισμα των εξόδων που πραγματοποιήθηκαν από την ημερομηνία που το στοιχείο ικανοποιεί τα κριτήρια αναγνώρισης. Όταν δεν μπορεί να αναγνωρισθεί άυλο περιουσιακό στοιχείο, τα έξοδα ανάπτυξης αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα την περίοδο που πραγματοποιήθηκαν. Τα έξοδα έρευνας καταχωρούνται ως έξοδα όταν πραγματοποιούνται. Εσωτερικώς δημιουργούμενο λογισμικό που προκύπτει από έξοδα ανάπτυξης που έχουν πραγματοποιηθεί σε μεμονωμένο έργο, αναγνωρίζονται μόνο όταν η Εταιρία μπορεί να αποδείξει ότι διαθέτει την τεχνολογική δυνατότητα να ολοκληρώσει το εσωτερικώς δημιουργούμενο λογισμικό ώστε να καταστεί διαθέσιμο για χρήση, την πρόθεσή του να το ολοκληρώσει και να χρησιμοποιήσει το στοιχείο, την ικανότητά του να χρησιμοποιήσει το στοιχείο, πως το στοιχείο θα δημιουργήσει μελλοντικά οικονομικά οφέλη, ότι διαθέτει επαρκείς τεχνολογικούς, οικονομικούς και άλλους πόρους για την ολοκλήρωση της ανάπτυξης και τη χρήσης του στοιχείου και την ικανότητα να επιμετρά αξιόπιστα τα έξοδα κατά την ανάπτυξη του στοιχείου.

Μετά την αρχική αναγνώριση, τα εσωτερικώς δημιουργούμενα στοιχεία λογισμικού, καταχωρούνται στο κόστος κτήσης τους μείον τις σωρευμένες αποσβέσεις και τις όποιες σωρευμένες προβλέψεις απομείωσης της αξίας τους.

Δαπάνες όπως, οι δαπάνες ίδρυσης και πρώτης εγκατάστασης επιχειρησιακών μονάδων ή υποκαταστημάτων, δαπάνες εκπαίδευσης προσωπικού, δαπάνες διαφήμισης και προβολής και δαπάνες μετεγκατάστασης και αναδιοργάνωσης τμήματος ή όλης της Εταιρίας, αναγνωρίζονται ως έξοδα κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς τους.

2.13 Απομείωση αξίας στοιχείων του Ενεργητικού

Σε κάθε ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, η Διοίκηση της Εταιρίας εξετάζει την αξία των περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να διαπιστώσει εάν υφίσταται περίπτωση απομείωσης της αξίας τους. Εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση διερευνάται κατά πόσον η λογιστική αξία των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων μπορεί να ανακτηθεί και σε αρνητική περίπτωση διενεργείται ανάλογη πρόβλεψη για απομείωση. Ως ανακτήσιμη αξία θεωρείται η μεγαλύτερη αξία μεταξύ εύλογης αξίας μείον τα απαιτούμενα για την πώληση κόστη και αξίας χρήσεως.

2.14 Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα

Για τους σκοπούς σύνταξης της κατάστασης ταμειακών ροών, ως ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα νοούνται τα υπόλοιπα των μετρητών και των καταθέσεων όψεως στις τράπεζες και τα υψηλής ρευστότητας χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία όπως προθεσμιακές καταθέσεις και άλλα αξιόγραφα, των οποίων ο κίνδυνος μεταβολής της εύλογης αξίας τους είναι ασήμαντος.

2.15 Προβλέψεις

Η Εταιρία διενεργεί προβλέψεις για υποχρεώσεις και κινδύνους όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) υπάρχει παρούσα νομική ή τεκμαιρομένη δέσμευση ως αποτέλεσμα παρελθόντων γεγονότων,
- β) θεωρείται πιθανή η εκροή οικονομικών πόρων για το διακανονισμό της δέσμευσης, και
- γ) είναι εφικτό να προσδιοριστεί με τρόπο αντικειμενικό το ποσό της δέσμευσης.

2.16 Φόρος εισοδήματος

Ο φόρος εισοδήματος επί των κερδών αναγνωρίζεται ως έξοδο στη χρήση στην οποία πραγματοποιούνται τα κέρδη.

Ο υπολογισμός του αναβαλλόμενου φόρου γίνεται με τη μέθοδο του ισολογισμού και προσδιορίζεται για όλες τις προσωρινές διαφορές, οι οποίες προκύπτουν μεταξύ της λογιστικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στις Οικονομικές Καταστάσεις και της φορολογικής αξίας που αποδίδεται σε αυτά σύμφωνα με τις εκάστοτε φορολογικές διατάξεις.

Τα φορολογικά οφέλη τα οποία δύνανται να προκύψουν από αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημιές που μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις προς συμψηφισμό, αναγνωρίζονται ως περιουσιακά στοιχεία όταν θεωρείται πιθανή η πραγματοποίηση μελλοντικών φορολογητέων κερδών, τα οποία θα είναι επαρκή για το συμψηφισμό των σωρευμένων φορολογικών ζημιών.

Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις προσδιορίζονται με βάση τους φορολογικούς συντελεστές, οι οποίοι αναμένεται να ισχύουν κατά τον χρόνο ανάκτησης/διακανονισμού των περιουσιακών στοιχείων/υποχρεώσεων.

Ο προσδιορισμός των μελλοντικών φορολογικών συντελεστών βασίζεται σε νόμους που έχουν ψηφιστεί κατά την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων. Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται εάν οι προσωρινές διαφορές προκύπτουν κατά την αρχική αναγνώριση υπεραξίας, ή κατά την αρχική αναγνώριση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (εκτός από συνένωση επιχειρήσεων), σε συναλλαγή που δεν επηρεάζει ούτε τα φορολογητέα ούτε τα λογιστικά κέρδη.

Η αναγνώριση αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων βασίζεται στην πεποίθηση της Διοίκησης, η οποία στηρίζεται σε διαθέσιμα υποστηρικτικά στοιχεία, ότι φορολογικά οφέλη που συνδέονται με προσωρινές διαφορές, όπως, φορολογικές ζημίες μεταφερόμενες σε επόμενες χρήσεις και φορολογικές απαιτήσεις είναι πιθανό να πραγματοποιηθούν. Η λογιστική αξία των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων εξετάζεται σε κάθε ημερομηνία σύνταξης οικονομικών καταστάσεων και μειώνεται στο βαθμό που δε θεωρείται πλέον πιθανό ότι θα υπάρξουν επαρκή φορολογητέα κέρδη για την ανάκτηση όλου ή μέρους αυτής. Προκειμένου, η Εταιρία να πάρει την απόφαση να αναγνωρίσει αυτές τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις εξετάζουν όλα τα διαθέσιμα, θετικά και αρνητικά, στοιχεία, περιλαμβανομένης της πραγματοποίησης των ήδη υπαρκτών φορολογικών προσωρινών διαφορών, των προβλεπόμενων μελλοντικών φορολογικών κερδών και των πρόσφατων οικονομικών αποτελεσμάτων. Στην περίπτωση που η Εταιρία διαπιστώσει ότι στο μέλλον είναι πιθανό να ανακτήσουν αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις πέραν αυτών που έχουν ήδη αναγνωρίσει, τότε προβαίνουν σε αύξηση της λογιστικής αξίας των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων. Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις συμψηφίζονται υπό την προϋπόθεση ότι οι φορολογικές αρχές παρέχουν το δικαίωμα συμψηφισμού των απαιτήσεων και υποχρεώσεων και εφόσον οι απαιτήσεις και υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους αφορούν στην ίδια φορολογική αρχή και η διοίκηση προτίθεται να διακανονίσει το καθαρό ποσό που προκύπτει μετά το συμψηφισμό. Αναβαλλόμενος φόρος εισοδήματος αναγνωρίζεται σε προσωρινές διαφορές που προκύπτουν από επενδύσεις σε θυγατρικές εταιρείες, συγγενείς και κοινοπραξίες εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες η χρονική στιγμή της αντιστροφής της προσωρινής διαφοράς μπορεί να ελεγχθεί από την Εταιρία και υπάρχει σημαντική πιθανότητα ότι η διαφορά δεν θα αντιστραφεί στο προσεχές μέλλον.

Οι απαιτήσεις ή υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους που σχετίζονται με μεταβολές της εύλογης αξίας των διαθέσιμων προς πώληση επενδυτικών τίτλων και αντισταθμίσεις ταμειακών ροών, οι οποίες καταχωρούνται σε χρέωση ή πίστωση των Λοιπών συνολικών εσόδων, καταχωρούνται επίσης σε χρέωση ή πίστωση των Λοιπών συνολικών εσόδων και μεταφέρονται στα αποτελέσματα, όταν μεταφερθούν στα αποτελέσματα και τα σχετικά κέρδη ή ζημίες.

2.17 Αναγνώριση Εσόδων

Τα έσοδα λογίζονται μόνον όταν πιθανολογείται ότι τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με τη συναλλαγή θα εισρεύσουν στην επιχείρηση. Αναγνώριση εσόδων από ασφαλιστήρια συμβόλαια περιγράφονται στην παράγραφο 2.12 του παρόντος.

Τόκοι – Τα έσοδα από τόκους αναγνωρίζονται σε χρονική βάση με το αποτελεσματικό επιτόκιο.

Μερίσματα – Τα έσοδα από μερίσματα αναγνωρίζονται όταν οριστικοποιείται το δικαίωμα είσπραξής τους, δηλαδή μετά την έγκρισή τους από τη Γενική Συνέλευση.

Έσοδα από ενοίκια – Τα έσοδα ενοικίων από επενδύσεις σε ακίνητα λογίζονται σε συστηματική βάση κατά τη διάρκεια της μίσθωσης.

2.18 Απαιτήσεις κατά χρεωστών ασφαλιστρών

Οι απαιτήσεις κατά χρεωστών ασφαλιστρών περιλαμβάνουν ασφάλιστρα από ασφαλισμένους, συνεργάτες με δικαίωμα είσπραξης και επίδικες υποθέσεις. Η Εταιρία έχει καταρτίσει συμβάσεις για την παροχή πίστωσης χρόνου στους συνεργάτες για την είσπραξη των ασφαλιστρών. Οι εισπράξεις των ασφαλιστρών γενικά πραγματοποιούνται με τους ασφαλισμένους με μέση διάρκεια είσπραξης εξήντα ημέρες από την έκδοση των συμβολαίων.

Οι απαιτήσεις κατά χρεωστών ασφαλιστρών καταχωρούνται στις οικονομικές καταστάσεις την ημερομηνία έκδοσης των Ασφαλιστηρίων Συμβολαίων.

2.19. Προβλέψεις για απομείωση της αξίας των χρεωστών ασφαλιστρών

Πρόβλεψη για απομείωση της αξίας μιας απαίτησης σχηματίζεται όταν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι η Εταιρία δεν πρόκειται να εισπράξει το σύνολο των απαιτήσεων που είναι απαιτητά στα πλαίσια της σύμβασης και σύμφωνα με τους αρχικούς όρους της. Η Εταιρία εξετάζει εάν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις για πιθανές ζημιές στο χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων κατά ασφαλισμένων. Μία απαίτηση υπόκειται σε απομείωση της αξίας της όταν σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, παρουσιάζει καθυστέρηση περισσότερο από 120 ημέρες και / ή όταν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις, κατά την ημερομηνία εκτίμησης, οι οποίες καταδεικνύουν ότι οι χρεώστες ασφαλιστρών δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σε κάθε ημερομηνία ισολογισμού όλες οι καθυστερημένες ή επισφαλείς απαιτήσεις εκτιμώνται για να προσδιοριστεί η αναγκαιότητα ή μη πρόβλεψης για επισφαλείς απαιτήσεις. Το υπόλοιπο της συγκεκριμένης πρόβλεψης για επισφαλείς απαιτήσεις προσαρμόζεται κατάλληλα σε κάθε ημερομηνία κλεισίματος ισολογισμού, ώστε να αντανakλά τους πιθανολογούμενους σχετικούς κινδύνους. Κάθε διαγραφή υπολοίπων χρεώνεται στην υπάρχουσα πρόβλεψη για επισφαλείς απαιτήσεις. Αποτελεί πολιτική της Εταιρίας να μη διαγράφεται καμία απαίτηση μέχρι να εξαντληθούν όλες οι δυνατές πρακτικές και νομικές ενέργειες για την είσπραξή της.

2.20 Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις

Μια χρηματοοικονομική υποχρέωση παύει να αναγνωρίζεται όταν ακυρώνεται, εκπνέει ή δεν υφίσταται πλέον. Όταν μια υφιστάμενη χρηματοοικονομική υποχρέωση αντικαθίσταται από μια άλλη από τον ίδιο δανειστή με σημαντικά διαφορετικούς όρους, ή οι όροι της υφιστάμενης υποχρέωσης τροποποιούνται σημαντικά, αυτή η αλλαγή ή τροποποίηση θεωρείται ως παύση αναγνώρισης της αρχικής υποχρέωσης και αναγνώριση μιας νέας και η διαφορά στα αντίστοιχα λογιστικά υπόλοιπα αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα.

2.20.1 Συμβάσεις πώλησης και επαναγοράς χρεογράφων

Χρεόγραφα τα οποία πωλούνται στα πλαίσια μιας σύμβασης πώλησης και επαναγοράς χρεογράφων σε μια προσυμφωνημένη τιμή («Repos») εξακολουθούν να καταχωρούνται στην Κατάσταση οικονομικής θέσης, ενώ η αντίστοιχη υποχρέωση απεικονίζεται κατά περίπτωση ως υποχρέωση προς χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, υποχρέωση προς πελάτες ή λοιπές καταθέσεις.

2.21 Νέα πρότυπα και διερμηνείες

Υιοθέτηση Νέων και Αναθεωρημένων Διεθνών Προτύπων

Νέα πρότυπα, τροποποιήσεις προτύπων και διερμηνείες έχουν εκδοθεί και είναι υποχρεωτικής εφαρμογής για τις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την 1η Ιανουαρίου 2019 ή μεταγενέστερα.

Στην χρήση 2019 η Εταιρεία υιοθέτησε το πρότυπο ΔΠΧΑ 16. Όπου δεν αναφέρεται διαφορετικά οι άλλες τροποποιήσεις και ερμηνείες που ισχύουν για πρώτη φορά στη χρήση 2019, δεν έχουν επίδραση στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας. Η Εταιρεία δεν υιοθέτησε πρόωρα πρότυπα, ερμηνείες ή τροποποιήσεις που έχουν εκδοθεί από το Σ.Δ.Λ.Π. και υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά δεν έχουν υποχρεωτική εφαρμογή στη χρήση 2019.

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για την τρέχουσα οικονομική χρήση 2019

ΔΠΧΑ 16 «Μισθώσεις»

Στις 13 Ιανουαρίου 2016 το ΣΔΛΠ εξέδωσε το ΔΠΧΑ 16 το οποίο και αντικαθιστά το ΔΛΠ 17 και τις Διερμηνείες 4, 15 και 27. Σκοπός του προτύπου είναι να εξασφαλίσει ότι οι μισθωτές και οι εκμισθωτές παρέχουν χρήσιμη πληροφόρηση που παρουσιάζει εύλογα την ουσία των συναλλαγών που αφορούν μισθώσεις. Το ΔΠΧΑ 16 εισάγει ένα ενιαίο μοντέλο για το λογιστικό χειρισμό από την πλευρά του μισθωτή, το οποίο απαιτεί ο μισθωτής να αναγνωρίζει περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις για όλες τις συμβάσεις μισθώσεων με διάρκεια άνω των 12 μηνών, εκτός εάν το υποκείμενο περιουσιακό στοιχείο είναι μη σημαντικής αξίας. Το περιουσιακό στοιχείο κατά την αρχική αναγνώριση αποτελείται από το ποσό της αρχικής αναγνώρισης της υποχρέωσης μίσθωσης, τις αρχικές άμεσες δαπάνες, τυχόν προκαταβολές μισθωμάτων και την εκτίμηση κόστους από την υποχρέωση αποκατάστασης του στοιχείου. Η υποχρέωση μίσθωσης κατά την αρχική αναγνώριση αποτελείται από την παρούσα αξία των μελλοντικών υπολειπόμενων πληρωμών μισθωμάτων. Σχετικά με το λογιστικό χειρισμό από την πλευρά του εκμισθωτή, το ΔΠΧΑ 16 ενσωματώνει ουσιαστικά τις απαιτήσεις του ΔΛΠ 17. Επομένως, ο εκμισθωτής συνεχίζει να κατηγοριοποιεί τις συμβάσεις μισθώσεων σε λειτουργικές και χρηματοδοτικές μισθώσεις, και να ακολουθεί διαφορετικό λογιστικό χειρισμό για κάθε τύπο σύμβασης. Το νέο πρότυπο εφαρμόστηκε από την Εταιρεία εντός της αναφερόμενης περιόδου. Οι απαιτούμενες γνωστοποιήσεις σχετικά με την εφαρμογή του προτύπου περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 2.9 των σημειώσεων.

Ετήσιες Βελτιώσεις στα ΔΠΧΑ, Κύκλος 2015-2017

Στο πλαίσιο του προγράμματος των ετήσιων βελτιώσεων των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, το Συμβούλιο εξέδωσε, την 12.12.2017, μη επείγουσες αλλά απαραίτητες τροποποιήσεις σε επιμέρους πρότυπα ως ακολούθως:

ΔΠΧΑ 3 Συνενώσεις Επιχειρήσεων και ΔΠΧΑ 11 Κοινές Συμφωνίες

Οι τροποποιήσεις του ΔΠΧΑ 3 διευκρινίζουν ότι όταν μια οικονομική οντότητα αποκτά τον έλεγχο μιας επιχείρησης που αποτελούσε κοινή επιχείρησή της, θα πρέπει να προχωρήσει σε αποτίμηση των συμφερόντων που είχε προηγουμένως στην επιχείρηση αυτή.

Οι τροποποιήσεις του ΔΠΧΑ 11 διευκρινίζουν ότι μια οντότητα που συμμετέχει, αλλά δεν έχει από κοινού τον έλεγχο μιας κοινής επιχείρησης μπορεί να αποκτήσει από κοινού έλεγχο στην κοινή επιχείρηση, της οποίας η δραστηριότητα αποτελεί επιχείρηση όπως ορίζεται στο ΔΠΧΑ 3. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα συμφέροντα στην κοινή επιχείρηση που κατείχε προηγουμένως δεν αποτιμώνται εκ νέου.

ΔΛΠ 12 Φόροι Εισοδήματος

Το Συμβούλιο τροποποιώντας το ΔΛΠ 12 διευκρίνισε ότι μια οικονομική οντότητα πρέπει να καταχωρίζει όλες τις φορολογικές επιπτώσεις που προκύπτουν από τη διανομή μερισμάτων στα αποτελέσματα, στα άλλα συνολικά εισοδήματα ή στα ίδια κεφάλαια, ανάλογα με το πού η οντότητα καταχώρισε την αρχική συναλλαγή από την οποία προέκυψαν τα διανεμόμενα κέρδη και εν συνεχεία το μέρισμα.

ΔΛΠ 23 Κόστος δανεισμού

Οι τροποποιήσεις διευκρινίζουν ότι εάν ο δανεισμός που λήφθηκε ειδικά για την απόκτηση περιουσιακού στοιχείου παραμένει σε εκκρεμότητα και το σχετικό περιουσιακό στοιχείο έχει καταστεί έτοιμο για την προοριζόμενη χρήση ή πώλησή του, τότε το υπόλοιπο του δανεισμού αυτού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα κεφάλαια του γενικού δανεισμού κατά τον υπολογισμό του επιτοκίου κεφαλαιοποίησης.

ΔΛΠ 28 (Τροποποίηση) «Μακροπρόθεσμες συμμετοχές σε συγγενείς επιχειρήσεις και κοινοπραξίες»

Το Συμβούλιο, τον Οκτώβριο του 2017, εξέδωσε τροποποιήσεις στο πρότυπο ΔΛΠ 28 «Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις και κοινοπραξίες». Με αυτή την τροποποίηση, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι η εξαίρεση στο ΔΠΧΑ 9 ισχύει μόνο για συμμετοχές που παρακολουθούνται λογιστικά με τη μέθοδο της καθαρής θέσης. Οι οντότητες θα πρέπει να εφαρμόζουν το ΔΠΧΑ 9 στα άλλα συμφέροντα σε συγγενείς και κοινοπραξίες, συμπεριλαμβανομένων των μακροπρόθεσμων συμφερόντων στα οποία δεν εφαρμόζεται η μέθοδος της καθαρής θέσης και τα οποία, στην ουσία, αποτελούν μέρος της καθαρής επένδυσης σε αυτές τις συγγενείς και κοινοπραξίες.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2019.

ΔΛΠ 19 (Τροποποίηση) «Παροχές σε εργαζομένους» – Τροποποίηση, περικοπή ή διακανονισμός του Προγράμματος Παροχών.

Το ΣΔΛΠ στις 7 Φεβρουαρίου 2018 εξέδωσε τροποποίηση στο ΔΛΠ 19 με την οποία διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προσδιορίζεται το κόστος υπηρεσίας όταν προκύπτουν αλλαγές στο πρόγραμμα καθορισμένων παροχών. Σύμφωνα με το ΔΛΠ 19 σε περίπτωση τροποποίησης, περικοπής ή διακανονισμού, απαιτείται επανυπολογισμός της καθαρής υποχρέωσης ή απαίτησης των καθορισμένων παροχών. Η τροποποίηση του ΔΛΠ 19 προβλέπει ότι θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν οι αναθεωρημένες παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν και κατά τον επανυπολογισμό της καθαρής υποχρέωσης ή απαίτησης προκειμένου να προσδιοριστεί το κόστος υπηρεσίας και ο καθαρός τόκος για την υπόλοιπη περίοδο μετά την αλλαγή στο πρόγραμμα.

Επίσης, με την τροποποίηση του ΔΛΠ 19 αποφασίζεται η επίδραση μίας τροποποίησης, περικοπής ή διακανονισμού στις απαιτήσεις αναφορικά με τον περιορισμό στην αναγνώριση της καθαρής απαίτησης (ανώτατο όριο περιουσιακού στοιχείου).

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2019.

ΕΔΛΠΧΑ 23 Διερμηνεία «Αβεβαιότητα σχετικά με το χειρισμό θεμάτων φορολογίας εισοδήματος»

Στις 7 Ιουνίου 2017 το ΣΔΛΠ εξέδωσε τη Διερμηνεία 23. Η Διερμηνεία 23 έχει εφαρμογή στον προσδιορισμό του φορολογητέου κέρδους (φορολογική ζημία), τις φορολογικές βάσεις, τις αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημίες, τις αχρησιμοποίητες φορολογικές ελαφρύνσεις και τους φορολογικούς συντελεστές, όταν υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την ορθότητα των φορολογικών χειρισμών σύμφωνα με το ΔΛΠ 12. Σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να εξετάζεται:

- εάν οι φορολογικοί χειρισμοί πρέπει να εξετάζονται συλλογικά ή εξατομικευμένα και υπό την παραδοχή ότι οι έλεγχοι θα διενεργηθούν από τις φορολογικές Αρχές έχοντας πλήρη γνώση των σχετικών πληροφοριών
- η πιθανότητα να γίνει αποδεκτός ο προσδιορισμός του φορολογητέου κέρδους (φορολογικής ζημίας), των φορολογικών βάσεων, των αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών, των αχρησιμοποίητων πιστώσεων φόρου και των φορολογικών συντελεστών από τις φορολογικές Αρχές, και
- η επαναξιολόγηση των κρίσεων και εκτιμήσεων εάν αλλάξουν τα γεγονότα και οι περιστάσεις

Η διερμηνεία εφαρμόζεται σε ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1 Ιανουαρίου 2019.

ΔΠΧΑ 9 (Τροποποίηση) « Χρηματοοικονομικά Μέσα - Χαρακτηριστικά προπληρωμής με αρνητική αποζημίωση»

Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 2017 τροποποίηση στο ΔΠΧΑ 9, με την οποία επιτρέπεται σε κάποια προπληρωτέα χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού με χαρακτηριστικά αρνητικής αποζημίωσης, που διαφορετικά θα αποτιμώνταν στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων, να αποτιμηθούν στο αναπόσβεστο κόστος ή στην εύλογη αξία μέσω των λοιπών αποτελεσμάτων που καταχωρούνται απευθείας στην καθαρή θέση. Η τροποποίηση του ΔΠΧΑ 9 αποσαφηνίζει ότι οι συμβατικοί όροι που διέπουν ένα χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού είναι αποκλειστικά ταμειακές ροές κεφαλαίου και τόκου επί του απλήρωτου κεφαλαίου, που θα πρέπει να καταβληθούν σε συγκεκριμένες ημερομηνίες (Solely Payments of Principal and Interest-SPPI), ανεξάρτητα από το γεγονός που προκαλεί την πρόωρη λήξη του συμβολαίου και ανεξάρτητα από το ποιο αντισυμβαλλόμενο μέρος καταβάλλει ή εισπράττει τη δίκαιη αποζημίωση για την πρόωρη λήξη του συμβολαίου.

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για μεταγενέστερες περιόδους που δεν έχουν εφαρμοστεί νωρίτερα από την Εταιρεία

Οι κατωτέρω τροποποιήσεις δεν αναμένεται να έχουν σημαντική επίπτωση στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά.

Τροποποιήσεις των παραπομπών στο εννοιολογικό πλαίσιο των ΔΠΧΑ (που εκδόθηκαν στις 29 Μαρτίου 2018)

Την 29^η Μαρτίου 2018 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε το αναθεωρημένο εννοιολογικό πλαίσιο το οποίο επανακαθορίζει:

- το σκοπό της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης,
- τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των οικονομικών καταστάσεων,
- τους ορισμούς του περιουσιακού στοιχείου, της υποχρέωσης, της καθαρής θέσης, καθώς και των εσόδων και των εξόδων,
- τα κριτήρια αναγνώρισης και τις οδηγίες σχετικά με τον χρόνο της διαγραφής περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στις οικονομικές καταστάσεις,
- τις βάσεις αποτίμησης και οδηγίες σχετικά με τον τρόπο που πρέπει να χρησιμοποιούνται και,
- έννοιες και καθοδήγηση σχετικά με την παρουσίαση και τις γνωστοποιήσεις

Ο σκοπός της αναθεώρησης του εννοιολογικού πλαισίου είναι η υποβοήθηση όσον προετοιμάζουν οικονομικές καταστάσεις να αναπτύσσουν συνεπείς λογιστικές πολιτικές για συναλλαγές και άλλα γεγονότα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των υπαρχόντων προτύπων ή όταν ένα πρότυπο δίνει δυνατότητα επιλογής μεταξύ λογιστικών πολιτικών. Επιπλέον, σκοπός της αναθεώρησης είναι να βοηθήσει όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να κατανοήσουν και να ερμηνεύσουν τα πρότυπα.

Το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε επίσης ένα συνοδευτικό έγγραφο, «Τροποποιήσεις στις παραπομπές του εννοιολογικού πλαισίου», το οποίο καθορίζει τις τροποποιήσεις των προτύπων που επηρεάζονται προκειμένου να επικαιροποιηθούν οι αναφορές στο αναθεωρημένο εννοιολογικό πλαίσιο.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται από τους συντάκτες που αναπτύσσουν λογιστικές πολιτικές βάσει του εννοιολογικού πλαισίου, στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2020.

ΔΛΠ 1 και ΔΛΠ 8 (τροποποιήσεις) «Ορισμός του σημαντικού»

Στις 31 Οκτωβρίου 2018 το ΣΔΛΠ στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας γνωστοποιήσεων εξέδωσε τροποποιήσεις στο ΔΛΠ 1 και ΔΛΠ 8, οι οποίες αποσαφηνίζουν τον ορισμό του σημαντικού και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εφαρμοσθεί, συμπεριλαμβάνοντας στον ορισμό καθοδήγηση που μέχρι στιγμής έχει αναφερθεί σε άλλα ΔΠΧΑ. Ο νέος ορισμός προβλέπει ότι μία πληροφορία είναι σημαντική εάν το γεγονός της παράλειψης, υπόκρυψης ή ανακριβούς γνωστοποίησής της εύλογα θα αναμενόταν να επηρεάσει τις αποφάσεις που οι κύριοι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων λαμβάνουν βάσει αυτών των καταστάσεων. Οι τροποποιήσεις περιλαμβάνουν παραδείγματα περιστάσεων που ενδέχεται να οδηγήσουν στην απόκρυψη σημαντικής πληροφορίας. Ο ορισμός του σημαντικού, που αποτελεί μία σημαντική λογιστική έννοια στα ΔΠΧΑ, βοηθά τις εταιρείες να αποφασίσουν κατά πόσο οι πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνονται στις οικονομικές τους καταστάσεις. Ο επικαιροποιημένος ορισμός τροποποιεί το ΔΛΠ 1 «Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων» και το ΔΛΠ 8 «Λογιστικές Πολιτικές, Μεταβολές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη». Η τροποποίηση διασφαλίζει ότι ο ορισμός του σημαντικού είναι συνεπής σε όλα τα πρότυπα των ΔΠΧΑ. Η τροποποίηση ισχύει από την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2020.

ΔΠΧΑ 9 ΔΛΠ 39 και ΔΠΧΑ 7 (Τροποποίηση) «Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς»

Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 26 Σεπτεμβρίου 2019 τροποποιήσεις στα πρότυπα ΔΠΧΑ 9, ΔΛΠ 39 και ΔΠΧΑ 7 προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι επιπτώσεις στη χρηματοοικονομική αναφορά από τη μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς κατά την περίοδο πριν από την αντικατάσταση ενός υφιστάμενου επιτοκίου αναφοράς με εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς. Οι τροποποιήσεις παρέχουν προσωρινές και περιορισμένες εξαιρέσεις στις απαιτήσεις της λογιστικής αντιστάθμισης του διεθνούς λογιστικού προτύπου (ΔΛΠ) 39 *Χρηματοοικονομικά μέσα: Αναγνώριση και επιμέτρηση* και του Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 9 *Χρηματοοικονομικά μέσα*, ώστε οι επιχειρήσεις να μπορούν να συνεχίσουν να πληρούν τις απαιτήσεις υποθέτοντας ότι τα υφιστάμενα κριτήρια αναφοράς επιτοκίων δεν μεταβάλλονται λόγω της μεταρρύθμισης του διατραπεζικού επιτοκίου δανεισμού.

Οι εξαιρέσεις αφορούν την εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων:

- Την απαίτηση περί πολύ υψηλής πιθανότητας εκπλήρωσης όσον αφορά αντισταθμίσεις ταμειακών ροών,
- Την αξιολόγηση της οικονομικής σχέσης ανάμεσα στο αντισταθμιζόμενο στοιχείο και το μέσο αντιστάθμισης,
- Τον προσδιορισμό ενός συστατικού ενός στοιχείου ως αντισταθμισμένου στοιχείου.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2020.

Πρότυπα και Τροποποιήσεις Πρότυπων που δεν έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε.:

ΔΠΧΑ 17 «Ασφαλιστήρια Συμβόλαια»

Στις 18 Μαΐου 2017 το ΣΔΛΠ εξέδωσε το ΔΠΧΑ 17, το οποίο αντικαθιστά το υφιστάμενο πρότυπο ΔΠΧΑ 4.

Το ΔΠΧΑ 17 θεσπίζει τις αρχές για την καταχώριση, αποτίμηση, παρουσίαση και τις γνωστοποιήσεις των ασφαλιστηρίων συμβολαίων με στόχο την παροχή μιας περισσότερο ομοιόμορφης προσέγγισης αποτίμησης και παρουσίασης για όλα τα ασφαλιστήρια συμβόλαια.

Το ΔΠΧΑ 17 απαιτεί η αποτίμηση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων να μην διενεργείται στο ιστορικό κόστος αλλά στην τρέχουσα αξία με τρόπο συνεπή και με τη χρήση:

- αμερόληπτων αναμενόμενων σταθμισμένων εκτιμήσεων μελλοντικών ταμειακών ροών με βάση επικαιροποιημένες παραδοχές,
- προεξοφλητικών επιτοκίων που αντικατοπτρίζουν τα χαρακτηριστικά ταμειακών ροών των συμβάσεων και
- εκτιμήσεων σχετικά με τους χρηματοοικονομικούς και μη κινδύνους που προκύπτουν από την έκδοση των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

Το νέο πρότυπο εφαρμόζεται σε ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1 Ιανουαρίου 2023.

Η Εταιρία σχεδιάζει να υιοθετήσει το ΔΠΧΑ 17 κατά την ημερομηνία που αυτό θα τεθεί σε υποχρεωτική ισχύ. Κατά την ημερομηνία δημοσίευσης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, η επίπτωση από την εφαρμογή του, δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί.

Η Εταιρεία έλαβε προσωρινή εξαίρεση από την εφαρμογή του Δ.Π.Χ.Α. 9 έως την 1.1.2023, βάσει της τροποποίησης στο Δ.Π.Χ.Α. 4, καθώς η κύρια της δραστηριότητα αφορά τον ασφαλιστικό κλάδο.

ΔΠΧΑ 3 (Τροποποίηση) «Συνενώσεις επιχειρήσεων»

Η τροποποίηση αφορά τη βελτίωση του ορισμού της επιχείρησης με σκοπό να βοηθήσει τις εταιρείες να καθορίσουν κατά πόσον μια εξαγορά που πραγματοποιούν αφορά επιχείρηση ή ομάδα περιουσιακών στοιχείων. Ο τροποποιημένος ορισμός της επιχείρησης επικεντρώνεται στο παραγόμενο προϊόν μιας επιχείρησης, που είναι η παροχή αγαθών και υπηρεσιών στους πελάτες, ενώ ο προηγούμενος ορισμός εστίαζε στις αποδόσεις με τη μορφή μερισμάτων, χαμηλότερου κόστους ή άλλου οικονομικού οφέλους απευθείας στους επενδυτές ή άλλους ιδιοκτήτες, μέλη ή συμμετέχοντες. Επιπλέον με την τροποποίηση προστίθενται οδηγίες για την αξιολόγηση του κατά πόσο μία αποκτώμενη διαδικασία είναι ουσιαστική και εισάγεται μία προαιρετική άσκηση συγκέντρωσης εύλογης αξίας με ενδεικτικά παραδείγματα.

Οι εταιρείες υποχρεούνται να εφαρμόζουν τον τροποποιημένο ορισμό της επιχείρησης σε εξαγορές που θα πραγματοποιηθούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2020.

ΔΛΠ 1 (Τροποποίηση) «Κατάταξη υποχρεώσεων σε βραχυπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες»

Η τροποποίηση επηρεάζει μόνο την παρουσίαση των υποχρεώσεων στην κατάσταση οικονομικής θέσης. Με την τροποποίηση διευκρινίζεται ότι η κατάταξη των υποχρεώσεων θα πρέπει να βασίζεται σε υφιστάμενα δικαιώματα κατά την ημερομηνία λήξης της περιόδου αναφοράς. Επίσης, η τροποποίηση αποσαφήνισε ότι οι προσδοκίες της Διοίκησης για τα γεγονότα που αναμένεται να συμβούν μετά την ημερομηνία του ισολογισμού δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και διευκρίνισε τις περιπτώσεις που συνιστούν τακτοποίηση της υποχρέωσης.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2022.

Κίνδυνος μακροοικονομικού περιβάλλοντος

Το παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον

Σύμφωνα με την έκθεση “Global Economic Prospects” της Παγκόσμιας Τράπεζας τον Ιανουάριο του 2020, ο ρυθμός της παγκόσμιας ανάπτυξης διαμορφώθηκε στο 2,4% για το 2019 (3,0% το 2018) και αναμένεται μια οριακή αύξηση το 2020 στο 2,5% .

Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η ευρωπαϊκή οικονομία αναμένεται να συνεχίσει την πορεία της σταθερής και συγκρατημένης ανάπτυξης και το 2020. Η αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) της ζώνης του ευρώ θα παραμείνει σταθερή, στο 1,2 %, το 2020 και το 2021.

Το Ελληνικό οικονομικό περιβάλλον

Σύμφωνα με την πρώτη εκτίμηση της ΕΛΣΤΑΤ, το ΑΕΠ για το 2019 ανήλθε σε € 194,4 δισ. έναντι € 190.8 δισ. το 2018, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 1,9%. Η εκτίμηση αυτή έχει υπολογιστεί από το άθροισμα των αντίστοιχων αποτελεσμάτων των τριμήνων του έτους 2019 (μη εποχικά διορθωμένων) όπως έχουν προκύψει μετά την ενσωμάτωση ενημερωμένων στοιχείων από τις πηγές. Το ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές το 2019 ανήλθε σε € 187,5 δισ. έναντι € 184.7 δισ. το 2018 παρουσιάζοντας αύξηση κατά 1,5%. Η συνολική τελική καταναλωτική δαπάνη παρουσίασε αύξηση 1,3%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2018, ενώ οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου αυξήθηκαν κατά 27,2%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2018. Επίσης, αύξηση κατά 1,0%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2018 παρουσίασαν οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών. Οι εξαγωγές αγαθών μειώθηκαν κατά 1,1%, ενώ οι εξαγωγές υπηρεσιών αυξήθηκαν κατά 2,3%. Τέλος, μείωση κατά 0,3%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2018, παρουσίασαν οι εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών. Οι εισαγωγές αγαθών μειώθηκαν κατά 2,8% και οι εισαγωγές υπηρεσιών αυξήθηκαν κατά 11,2%. Σύμφωνα με την έρευνα εργατικού δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας τον Δεκέμβριο του 2018 ανήλθε σε 16,3% έναντι του 18,5% το Δεκέμβριο του 2018. Οι άνεργοι μειώθηκαν κατά 114.584 άτομα σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2018 (μείωση 13,1%) και κατά 12.274 άτομα σε σχέση με το Νοέμβριο του 2019 (μείωση 1,6%).

Η Ελληνική ασφαλιστική αγορά

Σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, η συνολική παραγωγή εγγεγραμμένων ασφαλιστρών, ακολούθησε αυξητική πορεία της τάξης του 8,7% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα το ποσοστό συμμετοχής της Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Ελληνική Οικονομία να παραμένει σχετικά σταθερό (περί το 2,1% επί του Α.Ε.Π. τα τελευταία έξι χρόνια).

Από τη συνολική παραγωγή ασφαλιστρών, τα € 2,10 δισ. αφορούν στις ασφαλίσσεις κατά Ζημιών (51,48% του συνόλου) και € 1,98 δισ. στις ασφαλίσσεις Ζωής (48,52% του συνόλου). Το ποσοστό αύξησης των ασφαλίσεων κατά Ζημιών εκτιμάται στο 2%, ενώ οι ασφαλίσσεις Ζωής εκτιμάται ότι αυξήθηκαν κατά 16,9%, σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Στις ασφαλίσσεις κατά Ζημιών, η ασφάλιση αυτοκινήτων (αστική ευθύνη οχημάτων) καταγράφει μείωση κατά 2,5%, ενώ οι λοιποί κλάδοι, πλην αυτοκινήτων, αυξάνουν συνολικά την παραγωγή τους σε ποσοστό περίπου 4,7%.

Κίνδυνος COVID-19

Με βάση τους εξωτερικούς παράγοντες και κινδύνους, από την κήρυξη της πανδημίας της ασθένειας Covid-19, δημιουργούνται εύλογες και βάσιμες ανησυχίες αναφορικά με την πορεία της ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας. Η ταχεία εξάπλωση του Covid-19 στην Ευρώπη και σε όλο σχεδόν τον κόσμο και τα περιοριστικά μέτρα που ανακοινώθηκαν το ένα μετά το άλλο, έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην παγκόσμια οικονομία και θα χρειαστούν αντίστοιχα δραστικά μέτρα για τον περιορισμό αυτών των επιπτώσεων. Το μέγεθος των επιπτώσεων στην εγχώρια οικονομία, θα προσδιοριστεί σε σημαντικό βαθμό από την διάρκεια της έντασης του ιού. Θεωρούμε ότι η ελληνική οικονομία θα επηρεαστεί σημαντικά κατά το τρίτο τρίμηνο του 2020 με την ελπίδα να ανακάμψει στο τελευταίο, εάν και εφόσον ο ιός αυτός είναι εποχικός και ελεγχθεί η διασπορά του. Σημειώνεται, ότι η πανδημία είναι σε εξέλιξη, οι εκτιμήσεις αυτές στηρίζονται στα έως τώρα δεδομένα και η πληροφόρηση και ο βαθμός αβεβαιότητας τους είναι υψηλός. Παρόλα αυτά η διοίκηση της εταιρείας παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις αυτές, αξιολογεί τους κινδύνους και προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες έτσι ώστε να συνεχιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της εταιρείας.

Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού

Από την αρχή της χρήσης του έτους 2020 μέχρι την σύνταξη των οικονομικών Καταστάσεων, έχουν επέλθει σημαντικά γεγονότα τα οποία έχουν επηρεάσει την παγκόσμια κοινωνία και οικονομία. Με την πρόσφατη και ταχεία εξέλιξη της νόσου του Κορονοϊού (COVID-19) η παγκόσμια οικονομία εισήλθε σε μια περίοδο πρωτοφανούς κρίσης, η οποία έχει ήδη προκαλέσει σημαντική παγκόσμια αναστάτωση στις επιχειρηματικές δραστηριότητες και την καθημερινή ζωή. Πολλές χώρες έχουν υιοθετήσει έκτακτα και δαπανηρά μέτρα περιορισμού. Πλήθος επιχειρήσεων ανέστειλαν την λειτουργία τους, ενώ εξίσου σημαντικός αριθμός επιχειρήσεων επλήγη, με κάθετη πτώση της δραστηριότητας και του κύκλου εργασιών τους στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η διοίκηση της εταιρίας έλαβε μια σειρά μέτρων για την έγκαιρη εκτίμηση του κινδύνου με στόχο την θωράκιση της εταιρίας και την διασφάλιση της απρόσκοπτης συνέχισης της δραστηριότητας της. Θέσπισε μέτρα λειτουργίας, για να διασφαλίσει την υγεία των εργαζομένων της αλλά και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα. Συγκεκριμένα εφαρμόζονται μέτρα που περιλαμβάνουν, την εξ' αποστάσεως εργασία, των περιορισμό των μετακινήσεων, τις τηλεδιασκέψεις, την απολύμανση και υγιεινή των χώρων, την παροχή ατομικών μέτρων προστασίας και υγιεινής. Στην παρούσα φάση, οι επιπτώσεις της τρέχουσας κρίσης στην οικονομία και στις συνολικές επιχειρηματικές δραστηριότητες είναι αβέβαιες και η διοίκηση δεν μπορεί να ποσοτικοποιήσει τις επιπτώσεις του φαινομένου στη λειτουργία της λόγω του ρυθμού επέκτασης της έξαρσης και του υψηλού επιπέδου αβεβαιότητας που προκύπτει από την αδυναμία να προβλεφθεί αξιόπιστα το αποτέλεσμα. Η εταιρεία παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και έχει θέσει σε ισχύ το σχέδιο επιχειρηματικής συνέχειας. Η λειτουργία της κυλάει ομαλά, χωρίς να αντιμετωπίζονται σημαντικά προβλήματα. Στο σχέδιο προβλέπεται τόσο, η ασφάλεια και υγιεινή των στελεχών και εργαζομένων της εταιρίας, όσο και η εύρυθμη εξυπηρέτηση των τρίτων. Η Εταιρεία προσπαθεί να διατηρήσει την κεφαλαιακή της επάρκεια και ρευστότητα και συνεχίζει να είναι συνεπής έναντι των υποχρεώσεών της προς προμηθευτές και δημόσιο. Η διοίκηση προβαίνει σε συνεχή αξιολόγηση των δεδομένων στην αγορά λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συνέχισης της δραστηριότητας της.

Το ανωτέρω γεγονός θεωρείται ως μη διορθωτικό γεγονός και ως εκ τούτου δεν απεικονίζεται στις οικονομικές καταστάσεις.

Πέρα των ήδη αναφερθέντων δεν υπάρχουν άλλα σημαντικά γεγονότα μεταγενέστερα της ημερομηνίας του ισολογισμού τα οποία θα έπρεπε ή να κοινοποιηθούν ή να διαφοροποιήσουν τα κονδύλια των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων και να έχουν επιπτώσεις επί αυτών των οικονομικών καταστάσεων.

Αθήνα, 01 Ιουλίου 2020

**Ο ΝΟΜΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡ/ΠΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ ΑΕ

**ΠΕΤΡΟΣ Μ ΣΙΡΑΓΑΣ
ΑΔΤ: Φ 133520
ΑΡ. ΑΔ. ΟΕΕ 33749 Α ΤΑΞΗΣ**

Στοιχεία και πληροφορίες χρήσης

MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD

MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY S.A.					
ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127					
ΕΔΡΑ: ΛΕΩΦ. ΑΜΑΛΙΑΣ 26Α, 10557, ΑΘΗΝΑ					
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019 ΕΩΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019					
(δημοσιευόμενα βάσει του κ. ν. 2190/20, άρθρο 135 για επιχειρήσεις που συντάσσουν ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, κατά τα ΔΛΠ)					
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ					
Αρμόδια Εποπτική Αρχή:			Τράπεζα της Ελλάδος (Δ.Ε.Ι.Α.)		
Διεύθυνση διαδικτύου:			www.fidentia.gr		
Ημερομηνία έγκρισης από το Διοικητικό Συμβούλιο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων (από τις οποίες αντλήθηκαν τα στοιχεία και πληροφορίες):			01-Ιουλ-20		
Ορκωτός ελεγκτής λογιστής:					
Ελεγκτική εταιρία:					
Τύπος έκθεσης ελέγχου ελεγκτών:					
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΣΗΣ			ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ		
ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €			ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €		
31.12.201931.12.2018			1.1 - 31.12.20191.1 - 31.12.2018		
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ			Λοιπά έσοδα		
Λοιπές απαιτήσεις			Λειτουργικά έξοδα		
ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ			Λοιπά έξοδα		
			Κέρδη / (ζημιές) προ φόρων		
			Κέρδη / (ζημιές) μετά από φόρους (Α)		
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ			Λοιπά συνολικά εισοδήματα μετά από φόρους (Β)		
Μαθηματικά αποθέματα και τεχνικές προβλέψεις			Συγκεντρωτικά συνολικά εισοδήματα μετά από φόρους (Α) + (Β)		
Εκκρεμείς αποζημιώσεις ζημιών και ζητή					
Υποχρεώσεις					
Υποχρεώσεις προς ασφαλιστές, πράκτορες και συνεργάτες πωλήσεων					
Λοιπές υποχρεώσεις					
Λοιπές προβλέψεις					
Σύνολο υποχρεώσεων και προβλέψεων					
Ίδια Κεφάλαια					
Αποθεματικά					
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων					
ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ					
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ			ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ		
ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €			ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €		
31.12.201931.12.2018			1.1 - 31.12.20191.1 - 31.12.2018		
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων έναρξης χρήσης (01.01.2019 και 01.01.2018 αντίστοιχα)			Σύνολο εισροών / (εκροών) από λειτουργικές δραστηριότητες (α)		
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων λήξης χρήσης (31.12.2019 και 31.12.2018 αντίστοιχα)			Σύνολο εισροών / (εκροών) από επενδυτικές δραστηριότητες (β)		
			Σύνολο εισροών / (εκροών) από χρηματοδοτικές δραστηριότητες (γ)		
			Καθαρή αύξηση / (μείωση) στα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα		
			χρήσης (α) + (β) + (γ)		
			Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα έναρξης χρήσης		
			Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα λήξης χρήσης		
Αθήνα, 01 Ιουλίου 2020					
Ο ΝΟΜΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡ/ΠΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ			Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ		
ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ ΑΕ			ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ		
			ΠΕΤΡΟΣ Μ. ΣΙΡΑΓΑΣ		
			ΑΔΤ Φ 133520		

Διαδικτυακός τόπος ανάρτησης της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης

Οι ετήσιες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Εταιρίας είναι καταχωρημένες στο διαδίκτυο στη διεύθυνση <http://fidentia.gr/>.